

[2]

Літо краснее минуло, Сніг лежить на полі; Діти з хати виглядають В вікна... шкода волі!

Діти нудяться в хатині,
Нудять, нарікають:
«І нащо зима та люта? —
Все вони питають. —

Он все поле сніг завіяв,
Хоч не йди із хати!
У замкнуті дивись вікна,
Ніде й погуляти!

Сніг з морозом поморозив
Всі на полі квіти...
Десь зима та не скінчиться!»
Нарікають діти.

Ждіте, ждіте, любі діти!
Літо знов прилине,
Прийде мила годинонька,
Як зима та згине;

І заквітне наше поле,
І зазеленіє, —
Знов його весна прекрасна
Квіточками вкриє.

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 110 — 111.

Вперше надруковано в альманасі «Перший вінок», Львів, 1887, стор. 230 — 231, під заголовком «Поле».

Автограф не зберігся.

Датується на підставі першодруку 1887 р.

Подається за збіркою « [На крилах пісень](#) » К., 1904, стор. 87.